

TEZĂ DE ABILITARE
REZUMAT

Titlu:

EXPLORĂRI ALE SECUNDARULUI
ÎN LITERATURA ROMÂNĂ

Domeniul: Filologie

Autor: Conf. Dr. Mihai Ignat
Universitatea „Transilvania” din Braşov

BRAŞOV, 2020

EXPLORĂRI ALE SECUNDARULUI ÎN LITERATURA ROMÂNĂ

Rezumat

Conceptul integrator al preocupărilor mele, clarificat pe parcursul anilor de predare și cercetare, este acela de *secundariat*, desprins din teoria secundarului expusă de Virgil Nemoianu, însă fără accețiunea de bază de acolo, căci din punctul meu de vedere acesta vizează aspectele cu adevărat minoritare ale literaturii române, respectiv studiul literaturii române din unghiul anumitor dimensiuni considerate mai puțin relevante sau mai puțin specifice domeniului literar. Interesat fiind de onomastica literară, de raportul literatură-film, de teatru sau de scrierea creativă, am constatat, pe urma activității didactice dedicate acestor teme, conjugate cu eforturile de cercetare, că ele își găsesc locul geometric în perimetrul termenului de *secundar*, în măsura în care numele proprii de personaje, deși frecvent comentate, nu sunt considerate, și pe bună dreptate, o cale de acces principală (ceea ce nu le anulează, însă, relevanța), în măsura în care ecranizările și relația dintre textul literar și imaginea cinematografică nu reprezintă o miză majoră în studiul literaturii, sau în măsura în care teatrul, prin calitatea sa de „partitură” a spectacolelor, respectiv prin statutul său special, de pre-text, nu e acceptat, cel puțin de „tabăra” non-filologilor, drept obiect de studiu relevant pentru abordarea literaturii (iar excluderea sau diminuarea drastică a corpusului de texte dramatice din curricula universitară, implicit a activității didactice dedicate acestora constituie o dovadă certă a acestui statut) și în măsura în care, cel puțin deocamdată, cursurile de creative writing nu au greutate nici la nivelul prezenței în programele școlare, nici la nivelul interesului pe care să-l suscite în câmpul academic.

Centrul de greutate al preocupărilor mele a stat în combinarea dimensiunii didactice cu aceea de cercetare, respectiv în găsirea unor punți între predarea unor discipline precum istoria literaturii române, poetica numelui propriu sau relația dintre literatură și film, pe de o parte, și identificarea acelor elemente care, chiar secundare fiind, mai pot fi explorate prin prisma potențialităților lor de resuscitare a interesului pentru lectură și studiu. Astfel, o primă direcție a reprezentat-o găsirea unor perspective inedite (ori măcar mai puțin bătătorite) asupra textului literar narativ, alegând de pildă sectorul nu atât neglijat, cât nesistematizat și nesintetizat, al numelui propriu de personaje, concepând și redactând una din puținele și primele teze de doctorat centrate pe această cale de acces aparent derizorie, dar surprinzător de generoasă, inclusiv prin deschiderea interdisciplinară pe care o implică, date fiind substraturile istorice, lingvistice, beletristice și chiar filosofice resuscitate în demersul hermeneutic aplicat onomasticii literare.

Tot un loc geometric al didacticii cu cercetarea l-a reprezentat, pentru mine, dimensiunea creativă, situată la intersecția dintre metodele de predare interactive și ludice, respectiv stimularea imaginației artistice, prezente în cadrul cursurilor de scriere creativă dedicate dramaturgiei, scenaristicii sau al unui curs care urmărește raporturile dintre literatură și film. În prelungirea acestor preocupări stă concentrarea pe discipline și domenii de graniță ale filologiei, adică pe (scenaristica de) film și pe (scrierea de) teatru, cu accent deci pe practica creației imaginative – dar oferind studenților și sprijinul unui curs, mai recent, dedicat istoriei teatrului românesc, pe care îl consider necesar în condițiile cvasi-absenței acestui gen din programa de învățământ (reprezentat fiind de foarte puțini autori).

În continuarea carierei mele profesionale mă voi dedica în principal aceluiași reper și domenii de predare și de studiu, promovând literatura română prin cărți și articole dedicate în mod special perioadei moderne a acesteia. Voi fi mai activ în ceea ce privește participarea la sesiuni de comunicări științifice, colocvii și conferințe dedicate fie literaturii române, fie sectoarelor marginale și interdisciplinare, cu precădere aceluiași practic-creative. Plănuiesc scrierea unei cărți dedicate poieticilor dramaturgilor români, de la începuturi până azi, respectiv a unui volum de scriere creativă cu aplicabilitate în dramaturgie, dat fiind că acest segment, în ascensiune, încă mai poate fi îmbogățit. După teza de doctorat teoretico-analitică dedicată numelor proprii de personaje, după *Istoria antroponimică a romanului românesc* (de la Cantemir până la anul 2000), preconizez completarea studiului istorico-analitic care vizează perioada postdouămiistă.